

Možná jsem línej hajzl, ale nejsem splachovací
Když zapomeneš, odkud jdeš, další cesta smysl ztrácí
Pěšky nebo vozem, mrskní vo zem navigací
Někdy stačí vyjít ven mezi lidi a budeš se divit ty divy
Každej máme svojí gravitaci
Tak třeba mě přitahujou slova
já pro změnu přitahuju průsery
ačkoli o přitažlivosti nás obou by se dalo s úspěchem pochybova
t
je to přitažený za vlasy
a přitom si
každej sám kopem jámu, do který pak spadnem
znáš to
když chceš bejt hypnotizér, netrénuj sám doma před zrcadlem
proto si věřim, že se nenamočim
přestože je denně těžký věřit vlastním vočim
sem veřejným majetkem, patřím všem
budu čímkoliv si budeš přát
raperem, básníkem i feťákem
nechoď za mnou s tím, že mě posloucháš už od dětství
řekni to tý mí, ta mě ne a ne poslouchat, i když už jsme oba do
spělí
když nemám čas to napsat je zle a srandě basta
raz, dva,
tři, čtyry minuty, co trvá skladba, v sobě skrejvá hafo dní a n
ocí prožitejch až dlažba
jsme ti, kdo nikdy nejsou hlavní asi jako pažba,
pácháme dokonalý zločiny, který jsou hrdelní jak vražda
říct, že na tom něco smrdí, když jen zapácháme, není pravda,
buď jen koukáš, co se děje,
a nebo děješ
proto to hrnu ve dne v noci levým pruhem pluhem,
more, nevim, jak to přijde tobě, ale mě pravděpodobně v obálce
s pruhem
šach mat